

Rasspecifik avelsstrategi RAS för Saluki

Omslagsbild

Av AXEL LINDEGREN 1860-1933, gouachemålning 1927.

Tavlan skänktes till SKK:s museum 2014 av Karin och Per Nordahl, kennel El Cazzino, vilka fått tavlan i gåva av Vivan Bonander. På SKK:s museum hänger tavlan tillsammans med Siri Derkerts målning från 1933 föreställande Lille-Lil, dotter till Sarona Sogna ur hennes andra kull född 1927.

Salukihundarna på tavlan av Karin Hedberg:

Den röda salukitiken på tavlan är en av de två första salukitiker som fröken Vivan Bonander, kennel Gana, Stockholm, importerade från England till Sverige, Sarona Sogna, född 1924. Vivan Bonander importerade också den particolurfärgade tiken Sarona Shuna. Tikarna importerades 1925 respektive 1926. Den cremefärgade hanhunden på tavlan är Sidi Asad Ben Gana, ur Sveriges första salukikull, född 1926, med Sarona Shuna som mor, och uppfödd av Vivan Bonander. Hon använde sin väninna Lisa Lindegrens egen engelska import, grågrizzlefärgade Timsa el Sollum, Sveriges första saluki (importerad 1924). Timsa var far till såväl denna kull som till kennelns andra kull, född 1927, då med Sarona Sogna som mor. I den andra kullen föddes bl a salukin "Lille-lill", Rezale el Sigira bint Gana, avbildad på Siri Derkerts tavla, som också finns på SKKs museum (sedan 2010). Lisa Lindegren (senare gift Messeni Petruzzelli, konstnärinna, bosatt i Rom) var dotter till tavlans konstnär Axel Lindegren.

På tavlan står bl a: Sonia och Asad, Afrikanska slughi. Begreppen slughi och saluki användes synonymt i ursprungsområdena (arabiskt tal- respektive skriftspråk). Detta är salukis, och inte vad vi i modern tid kallar sloughis. Timsa el Sollums mor kom dock till England dräktig från Egypten (dvs Afrika), och födde valpar i karantän där.

Om tavlan:

Tavlan skänktes som hederpris till vinnande saluki på SSHK:s (Svenska Sällskapshundklubbens) utställning i Stockholm 15 maj 1927 och erövrades då av Vivan Bonander, som var den drivande person, som senare samma år fick salukirasen officiellt godkänd även av SKK.

RAS med ny utvärdering

Sammanställt av Katarina Petersson

Arbetsgrupp: Katarina Petersson sammankallande, Mikael Nordström, Ingela Fjällbrant och Mary-Ann Axelsson.

Innehåll

Inledning	5
Sammanfattning	6
Prioritering av viktiga kortsiktiga och långsiktiga mål för uppfödare	6
RAS & HÄLSA – vi finns för uppfödare, hanhundsägare och medlemmarna	6
Generellt om rasen	7
Rasens historia, bakgrund och utveckling	7
Övergripande avelsmål för rasen	8
Rasens population/avelsstruktur (SKK/Avelsdata).....	9
Nulägesbeskrivning.....	9
Populationsstorlek, registreringsiffror.....	9
Kullstorlekar.....	10
Mål.....	13
Kortsiktiga och långsiktiga mål	13
Strategier	14
Prioriteringar och strategier för att nå målen.....	14
Hälsa	15
Nulägesbeskrivning.....	15
Förekomst av hälsoproblem, sjukdomar och/eller defekter; enkäter, officiella resultat i Avelsdata, försäkringsstatistik	15
Förekomst av hälsoproblem, sjukdomar och/eller defekter A - Ö	18
Förekomst av reproduktionsproblem	22
Mål.....	23
Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål	23
Strategier	23
Mentalitet och bruksegenskaper	24
Nulägesbeskrivning.....	25
Ev. jaktprov, bruksprov, mentaltest, mentalbeskrivningar, enkätsvar	25
Mentalitet och bruksegenskaper i förhållande till rasstandarderna.....	25
Mål.....	25
Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål	25
Strategier	26
Prioriteringar och strategier för att nå målen.....	26

Exteriör	27
Mål	28
Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål	28
Strategier	28
Plan för fortsatt arbete i klubben	29
Förankring.....	29
Källhänvisningar.....	29

Inledning

Svenska Salukiringens har utarbetat rasspecifik avelsstrategi, RAS, för saluki, på uppdrag från Svenska Kennelklubben vilken fastställdes av SKK/AK 2005-12-16.

Avelspolicyn anger de mål som Svenska Salukiringen vill sätta för avelsarbetet för att främja en positiv utveckling för rasen. Den andra delen, avelsstrategin, innehåller de medel, det vill säga, tillvägagångssätt, som Svenska Salukiringen föreslår för att målen ska kunna uppnås.

Svenska Salukiringen har nu utifrån en utvärdering av de år som gått genomfört en andra revidering. Svenska Salukiringen har fortlöpande genomfört ett antal aktiviteter bl a genomförda Raskonferenser 2009, 2012, 2015 och Jubileumsåret 2018 (rasklubben fyllde 50 år) för att stödja uppfödare i ett gemensamt avelsarbete som följer den avelspolicy som RAS föreskriver. År 2021 planeras nästa Raskonferens.

Gällande hälsa så har en enkät utformats och startats 2011 där uppfödare och ägare uppmanas att inrapportera löpande när en saluki avlider, d v s en dödsfallsregistrering. Att ha denna ständigt pågående i vår ras innebär att vi får svar på frågan "Hur gammal blir en saluki?" och vad avlider en saluki av; olycksfall, sjukdom, åldersrelaterad orsak till exempel. Detta blir en konstant bevakning av hälsa hos vår ras så om en orsak visar sig oftare bör den tas upp till diskussion på t ex Raskonferens alternativt i rastidningen Salukibladet eller kontakt tas med veterinärmedicinsk expertis. Enkäten finns i vår medlemstidning och att hämta hem på vår hemsida där den också elektroniskt kan skickas in. Vidare har en annan enkät startats upp som riktas till uppfödare där deras kullar uppnått 10 års ålder.

Svenska Salukiringen betonar att riktlinjerna enligt avelsstrategin är rekommendationer. Dock är målen svåra eller omöjliga att uppnå om inte alla uppfödare och hanhundsägare i möjligaste mån försöker följa dessa rekommendationer, så förhoppningen är att alla axlar ansvaret för det avelsarbete vi tillsammans beslutat om.

Sammanfattning

Saluki en frisk hundras utan problem med mentalitet eller reproduktion.

Saluki har en "ändamålsenlig" normalhundkonstruktion vilket borgar för sundhet och hälsa och har inget som hotar detta. Exteriört sett är hundarna rastypiska, dock bör man bevaka överdrifter i alla dess former.

Vi ser en särskild observation för sluttande överlinjer, raka fronter och överdrivna bakbensvinklar som skapar en obalanserad hund. Vi ser även otillräckliga rörelser som inte uppvisar ett effektivt, lätt, fritt, energisparande och mjukt travsteg.

Prioritering av viktiga kortsiktiga och långsiktiga mål för uppfödare

Våra uppfödares prioritering måste även fortsatt vara att hålla inavelsgraden på en positiv låg nivå och oerhört viktigt är att tillse att flera olika familjer och stammar även fortsättningsvis finns representerade i den gemensamma avelsbasen för att typvariationen ska bevaras i rasen.

De hälsoproblem som förekommer bevakas av RAS och hälsa. Den ständigt pågående enkäten ska rapporteras på nästa Raskonferens och ska analyseras och publiceras i Salukibladet efter konferensen. Likaså ska den enkät avseende hur salukiägare upplever sin hunds temperament vara klar till 2021 och presenteras på kommande Raskonferens.

RAS & HÄLSA – vi finns för uppfödare, hanhundsägare och medlemmarna

RAS & hälsa-kommittén arbetar med att informera om och förankra de rasspecifika avelsstrategierna hos uppfödare och övriga medlemmar genom hemsidan, Salukibladet och på Raskonferenser.

Vi bevakar fortlöpande hälsostatus i rasen och information finns under **RAS & HÄLSA** på www.saluki.se.

RAS & hälsa kommittén står till tjänst med information till uppfödare, hanhundsägare och övriga medlemmar.

Generellt om rasen

Rasens historia, bakgrund och utveckling

Salukin - den arabiska eller persiska vinthunden har en spännande historisk bakgrund med rötter i Mellanöstern och den islamiska kulturen som konungarnas "sporthund". Saluki betraktades inte som "oren", liksom övriga hundar, utan åtnjöt en särställning som värdefull jakthund. Beduinerna värderade salukin lika högt som en värdefull kapplöpningskamel eller ett par hustrur. Salukins historia brukar sägas gå tillbaka ca 6000 år. När man jämför bilder på salukis eller beskrivningar av salukis från olika tidsåldrar slås man av en kristallklar slutsats: **Salukin har alltid varit den samma!**

Standardtext:

Saluki varierar i typ och denna variation är önskvärd och karaktäristisk för rasen. Orsaken till typvariationen är dels den speciella ställning som saluki har haft i den arabiska kulturen, dels den väldiga geografiska omfattningen av de områden i Mellersta Östern där saluki har använts som jakthund sedan tusentals år tillbaka. Ursprungligen hade varje nomadstam den typ av saluki som lämpade sig bäst för jakt på just det slags vilt som förekom inom det aktuella området. I enlighet med mellanösternområdets sedvänja köptes eller såldes inte saluki - de kunde däremot skänkas bort, som tecken på vördnad eller vänskap. De saluki som på så vis skänktes till européer och som följde med sina nya ägare hem till Europa kom från områden med vitt skilda terräng- och klimatförhållanden och var därför av olika typer.

Den engelska standarden från 1923, vilken ligger till grund för denna standard, var den första officiella europeiska rasstandard för saluki och formulerades så att den skulle inkludera alla ursprungliga typer av saluki.

Kommentar:

Salukins bakgrund är alltså genetiskt bred. Typvariationer är således korrekta så länge som de basala kraven i standarden är uppfyllda, och skiljer upp rasen från kusinraserna i den afroasiatiska vinthundsfamiljen, som alla har samma grundkonstruktion (afghanhund, saluki, sloughi och azawakh).

I den engelska rasklubbens kommentarer till standarden (The Saluki or Gazelle Hound Club, Standard of Points & Notes for Breeders and Judges, 1970) står: "The standard has been drawn up to cover all types and confronted by a variety of types in the show ring a judge must make his selection on the standard of points and soundness of conformation."

Det förtjänar att påpekas att denna typvariation inom denna mycket gamla ras således inte (som hos en del i mer modern tid skapade eller återupprättade raser) är ett tecken på "omognad" hos rasen - i rasklubben Svenska Salukiringens ursprungliga stadgar stod t ex således att ett av föreningens syften var att verka för att bevara de typer av saluki som finns beskrivna i litteraturen.

Övergripande avelsmål för rasen

Svenska Salukiringens målsättning är att verka för att bevara de olika typer av saluki, som finns beskriven i den historiska litteraturen, genom att främja avel av sunda, mentalt och exteriört goda hundar i enlighet med rasstandarderna samt att salukin fungerar väl i dagens samhälle utan att förlora sin specifika ursprungsfunktion och egenskaper som jakthund.

Rasens utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur samt på den användning som dessa får. Ärftlig variation är en förutsättning för rasens möjlighet att fortleva. Därför skall aveln vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att den inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet, funktion eller naturlig fortplantningsförmåga och inte heller tömmer rasen på genetisk variation.

Svenska Salukiringen ansvarar tillsammans med Svenska Vinthundklubben och Svenska Kennelklubben för salukin och dess utveckling i Sverige. Avel och uppfödning skall ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftningen och Svenska Kennelklubbens grundregler.

Rasens population/avelsstruktur (SKK/Avelsdata)

Från början grundade sig salukiaveln i väst på fyrtio (40) individer från ursprungsområdena. Av dessa är cirka femton (15) aktuella i våra stamtavlor idag. För att undvika ytterligare inavel skall man använda så många olika föräldradjur som möjligt.

Nulägesbeskrivning

Populationsstorlek, registreringsciffror

Populationsanalys

Antal registrerade hundar mellan åren 2005 - 2019:

Import av material från andra länder, antal importer redovisas inom () vid registreringsciffrorna

Antal reg/år	2005		2006		2007		2008		2009	
Tikar (varav importer)	62	(2)	70	(1)	58	(5)	107	(5)	47	(6)
Hanar (varav importer)	66	(3)	82	(10)	63	(5)	104	(10)	46	(8)
Totalt	128	(5)	152	(11)	121	(10)	211	(15)	93	(14)

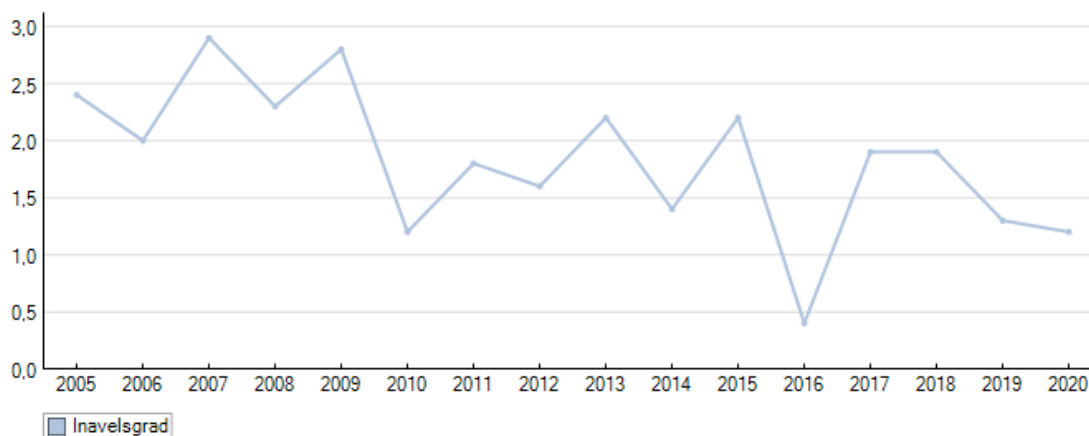
Antal reg/år	2010		2011		2012		2013		2014	
Tikar (varav importer)	88	(7)	58	(5)	62	(12)	47	(3)	64	(5)
Hanar (varav importer)	76	(6)	52	(7)	60	(8)	60	(11)	73	(4)
Totalt	164	(13)	110	(12)	122	(20)	107	(14)	137	(9)

Antal reg/år	2015		2016		2017		2018		2019	
Tikar (varav importer)	62	(4)	54	(8)	55	(5)	51	(10)	45	(3)
Hanar (varav importer)	71	(5)	55	(5)	61	(7)	60	(5)	37	(3)
Totalt	133	(9)	109	(13)	116	(12)	111	(15)	82	(6)

Fördelning parningar i %	Kullar födda				
	2015	2016	2017	2018	2019
Upp t.o.m. 6,25%	19	13	14	11	11
6,26% - 12,49%	4	0	2	2	0
12,5% - 24,99%	0	0	0	0	0
25% -	0	0	0	0	0

Som tabellen visar så finns det ingen kombination som överstiger 12,5 % i inavelskoefficient. De flesta kombinationerna ligger under 6,25 % vilket är en bra förutsättning för en fortsatt sund avel.

Inavelsgraden, beräknad över 5 generationer för samma tidsperiod ser ut så här:

Källa SKK Avelsdata

För att fortsätta för en sund avel, med genomsnittligt sjunkande inavelsgrad över tid, är det viktigt att varje enskild parning hålls låg, helst väsentligt under nivån 6,25 %.

Djur använda i avel.

Antal **olika** tikar resp. hanar använda i avel ett visst år. (År = födelsedatum för kull)
 D.v.s. Hur många tikar resp. hanar användes i avel till kullar födda år xxxx. Översta raden, antal kullar, mellersta raden antal tikar som använts, nedre raden hanar som använts.

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Kullar	20	19	17	37	12	20	16	18	15	19

Tikar	20	19	17	36	12	20	16	18	15	19
Hanar	16	18	14	35	11	18	15	18	15	15

	2015	2016	2017	2018	2019
Kullar	23	13	16	13	11
Tikar	<u>23</u>	<u>13</u>	<u>16</u>	<u>13</u>	<u>11</u>
Hanar	<u>22</u>	<u>12</u>	<u>16</u>	<u>12</u>	<u>11</u>

Föräldrardjurens ålder vid första valpkullen under åren 2005 – 2019

Vid analys av föräldrardjurens ålder vid första valpkull för perioden 2005-2019 (källa SKK Avelsdata) kan vi konstatera att ålder på föräldrardjuren (både hane och tik) oftast är 4-6 år. Möjligen går det att se en tendens att det i början av den studerade perioden, åren 2005 – 2007, var vanligare med yngre föräldrardjur, 2-3 år gamla, som under de åren var i majoritet. Med tanke på eventuella ärftliga sjukdomar, som debuterar sent, är det positivt att avelsdebuten förskjuts uppåt i åldrarna. Endast enstaka parningar har skett med föräldrardjur äldre än 7 år under perioden.

För detaljerad information om avelsdjurens ålder, se SKK Avelsdata.

Avkommor per avelsdjur

Per-Erik Sundgrens "Analys över avel med saluki åren 1993-2003" (bilaga till första RAS dokumentet) rekommendation är för att få en rimlig bredd i aveln bör ingen hanhund få fler avkommor än ca 5 % av totala antalet valpar i en generation.

Rekommendationen innebär att utifrån att vi registrerar 100-120 valpar per år bör en hanhund maximalt få 25-30 valpar under sin livstid. Om vi nu jämför med de senaste femton åren, 2005 -2019, så har vi registrerat 1896 valpar (exkl importer) vilket gör ett snitt på ca 126 valpar per år. Detta innebär att vi hamnar i det övre spannet i Sundgrens analys.

Barnbarn

Då varje avkomma har en far men två far- och morfäder, kan antalet barnbarn uppgå till ca dubbla antalet egna valpar. För att en enskild hane inte ska få alltför stort inflytande bör maximalt antal barnbarn uppgå till ca 70-80 st. Antalet barnbarn efter en enskild tik, bör begränsas så att tikens barnbarnsantal aldrig överskrider maximinivån för en enskild hane ca 35-40 valpar enligt Sundgrens rekommendationer.

Avelsstruktur Barnbarn kan ses på SKK:s Avelsdata.

Antal kullar per år med en eller båda föräldrarna från annat land än Sverige.

Utländska salukis inverkan på svensk salukiavel 2005 – 2019

År 2005: 20 kullar: England 1, Finland 2, Italien 1, Tyskland 2, Holland 1 saluki använd till 2 kullar. USA 1 saluki använd till 2 kullar.

År 2006: 19 kullar: Belgien 1, England 1, Finland 2, Holland 2, Norge 1, USA 2.

År 2007: 17 kullar: England 1, Finland 3, Norge 1, USA 2

År 2008: 37 kullar: Australien 1, Danmark 1, England 1, Finland 2, Holland 3, Italien 1, Slovenien 1, Tyskland 3, USA 3

År 2009: 12 kullar: Australien 2, Holland 1, Finland 1, Frankrike 1, Tyskland 2, USA 1

År 2010: 20 kullar: Australien 2, Danmark 1, Estland 1, Finland 1, Italien 1, Slovenien 2, USA 4 kullar där ett avelsdjur är använt till 2 av kullarna.

År 2011: 16 kullar: Canada 1, England 1, Holland 1, Spanien 1, Tyskland 1, USA 2

År 2012: 18 kullar: Australien 2, Belgien 1, Canada 1, Finland 1, Holland 1, Schweiz 1, Paraguay 1, USA 2,

År 2013: 13 kullar: England 1, Finland 1, Holland 1, Israel 1, Paraguay 1, USA 2

År 2014: 19 kullar: Portugal 1, Australien 2, Holland 1, Tjeckien 1

År 2015: 23 kullar: Australien 1, Danmark 1, Italien 1, Kanada 2, Nederländerna 1, Tyskland 2, USA 1, Portugal 1, Belgien 1

2016: 13 kullar: Ryssland 1, England 1, Australien 1, Israel 1, Tyskland 1, Kanada 1, USA 1

2017: 17 kullar: Australien 2, Portugal 1, USA 2, Slovakien, Portugal 3, Nederländerna 1, Belgien 1, Ryssland 1

2018: 13 kullar: Portugal 2, Slovakien 1, Nederländerna 1, Italien 1, Finland 3, Ryssland 1, USA 1, Israel 1, Tyskland 1, Nya Zeeland 1

2019: 11 kullar: Ryssland 3, USA 2, Finland 2, Belgien 1, Norge 1

Mål

Kortsiktiga och långsiktiga mål

Sedan förra RAS har svensk salukiavel legat under målsättningen på ett årssnitt på 2,5 % i inavelsgrad. Trenden har de senaste åren varit positiv med hänsyn till en låg

inavelsgrad.

För enskilda parningar bör rekommendationen fortsätta att följas d v s att ett tak ligger vid dryga 6 % vilket innebär att all avel med hundar som är mer besläktade än kusiner bör undvikas.

Öka andelen hanar över 7 år i avel, med tanke på hälsoaspekter och möjligheten till utvärdering av tidigare kullar efter avelsdjur.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

Prioriterat är att få uppfödare att även väga in dessa parametrar vid val av avelsdjur:

Inavelsgrad på planerad kull och i rasen.

Antal kullar och valpar en hanhund haft i Sverige och utomlands. En hanhund bör maximalt få 25-30 valpar under sin livstid.

Påtänkta avelshundar, d v s hur många individer i samma kull är använda och dess inverkan på avelsbasen.

Att avelsdjur är vuxna (uppnått minst en ålder på 2-3 år) och utvärderade (avseende dess fysiska och mentala status) innan de går i avel.

Det är uppfödarnas ansvar att se till att så många individer som möjligt används i aveln för att utnyttja varje generations möjligheter och därmed också att motverka enskilda hundars överutnyttjande i aveln.

Ökad uppmärksamhet ska också ägnas "andragenerationsproblemet", d v s när vissa individer får ett stort antal barnbarn trots att de själva inte har överproducerat avkomma.

Det är viktigt att vi har tillgång till ständigt aktuell information om utnyttjande av enskilda härstamningar så att uppfödarna har en möjlighet att balansera avelsurvalet.

Strategin här är att uppmana uppfödare att inhämta information på SKK:s Avelsdata, men även att arbeta för att denna information ska presenteras kontinuerligt på hemsidan under RAS & hälsa på ett enkelt och lättförståeligt sätt för alla som planerar en kull. Registrerade kullar ska även fortsättningsvis presenteras i vår medlemstidning Salukibladet. Detta är även ett ämne för kommande Raskonferenser.

Hälsa

Nulägesbeskrivning

Generell beskrivning av helhetsituationen i rasen

Salukin har alltid ansetts vara en mycket frisk ras som lever länge och rasen har inga hälsoprogram. Genom åren har en del ägare på frivillig väg genomfört undersökningar som dokumenteras på SKKs avelsdata. Dessa redovisas nedan. År 2011 startades en enkät som är ständigt pågående för att bevaka hälsostatus i rasen kontinuerligt och för att få svar på frågan: "Hur gammal blir en saluki?"

Förekomst av hälsoproblem, sjukdomar och/eller defekter; enkäter, officiella resultat i Avelsdata, försäkringsstatistik

Agria försäkringsstatistik för åren 2011 - 2016

Försäkringsstatistiken avseende veterinärvårdersättningar för åren 2011 - 2016, som rapporterats från Agria Breed Profile visar inga större tecken på förändringar från tidigare år. Nedan visas diagram som visar rapportering av sjukdomsdiagnoser, samt hur vår ras ligger till i förhållande till andra raser generellt.

Vanligast och klart överrepresenterat är skada och olycksfall, tätt följt av cancer och tumörer, därefter mag- och tarmstörningar och sedan rörelseapparaten, som är ett brett uttryck som kan omfatta skada/olycksfall, förslitningar i skelett och leder m.m. Vi ser en del fall av problem med hud/öron/ögon och hjärta, samt bekymmer med urinvägarna och könsorganen hos hane och tik. Mindre vanligt är övre luftvägsproblem, blodkärlssjukdom, hormonrubbingar och immunologiska sjukdomar.

Det som är iögonfallande är en mycket hög förekomst av prostataproblem i jämförelse med andra raser. Detta är något som vi vet förekommer i rasen, men är inte något det pratas mycket om trots att det utifrån rapporteringen är nästan lika vanligt som hjärtproblem, som varit ett stort fokus under de senaste åren. Jämfört med andra raser har vi också större problem med hjärta/blodkärl, skada/rörelseapparaten, hormonrubbingar, luftvägsproblem och immunologiska sjukdomar.

Rasen ligger bra till i förhållande till andra raser vad gäller mag-tarmproblem, öroninflammationer, tandhälsa och livmoderinflammationer.

Se vidare nedanstående diagram hämtade ur Agria Breed Profile för saluki.

De antal som ses i diagrammen är inte antal individer, utan ett framräknat mått, som kallas ÅUR (år under risk) Alltså en hund försäkrad under ett år är 1 ÅUR. En hund försäkrad i 10 år är 10 ÅUR, eller 10 hundar försäkrade under ett år är också 10 ÅUR. Varje diagnos redovisas som antal individer per 10 000 ÅUR.

Agria försäkringsstatistik för åren 2011 - 2016

Diagram

Diagram 3 och 5 visar salukins veterinärvårdsskador jämfört med Agrias hela försäkringsbestånd. Diagram 4 visar lite tydligare vilka sjukdomar som är mer eller mindre vanliga hos saluki jämfört med genomsnittet för alla raser. Ordet morbiditet kan närmast översättas med sjuklighet.

Diagram 3: Morbiditet (per 10 000 ÅUR) för Generella Orsaker (Nivå 3) – Saluki och Alla Raser 2011-2016

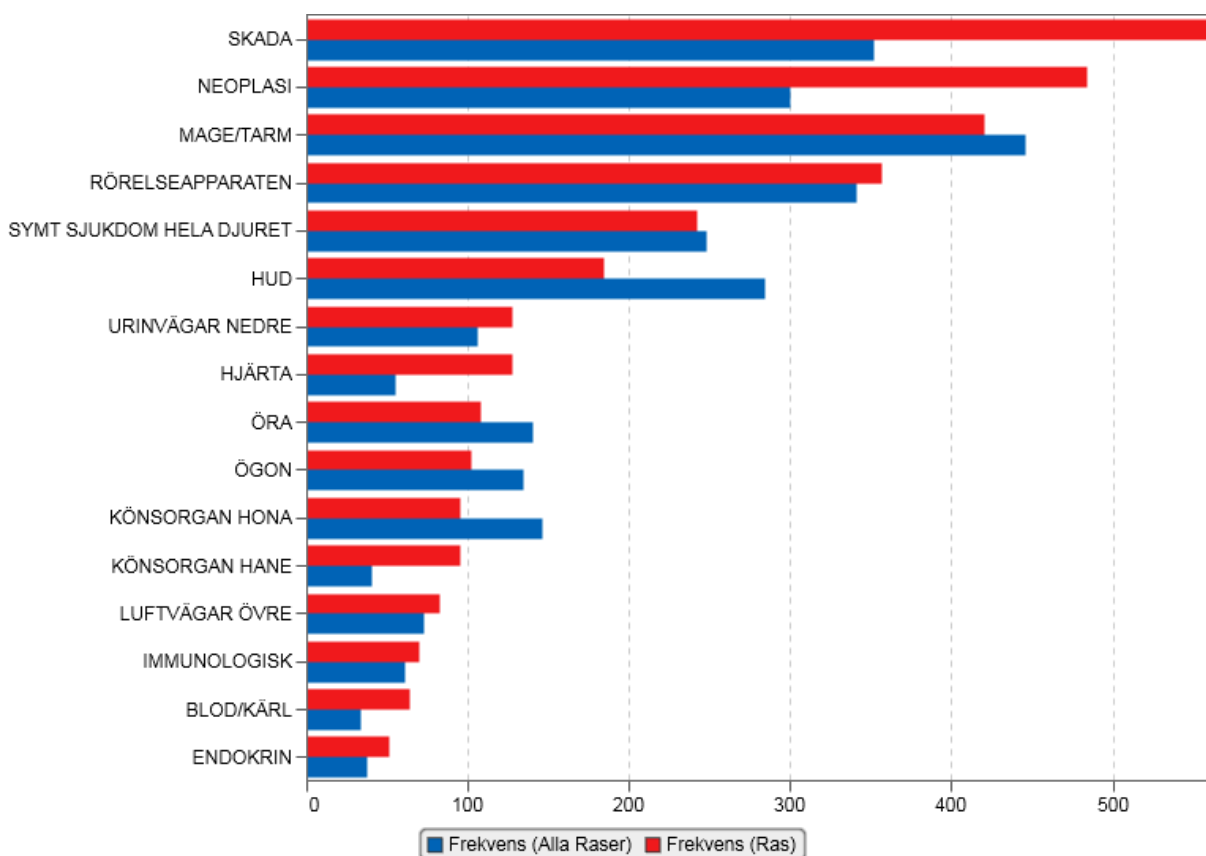
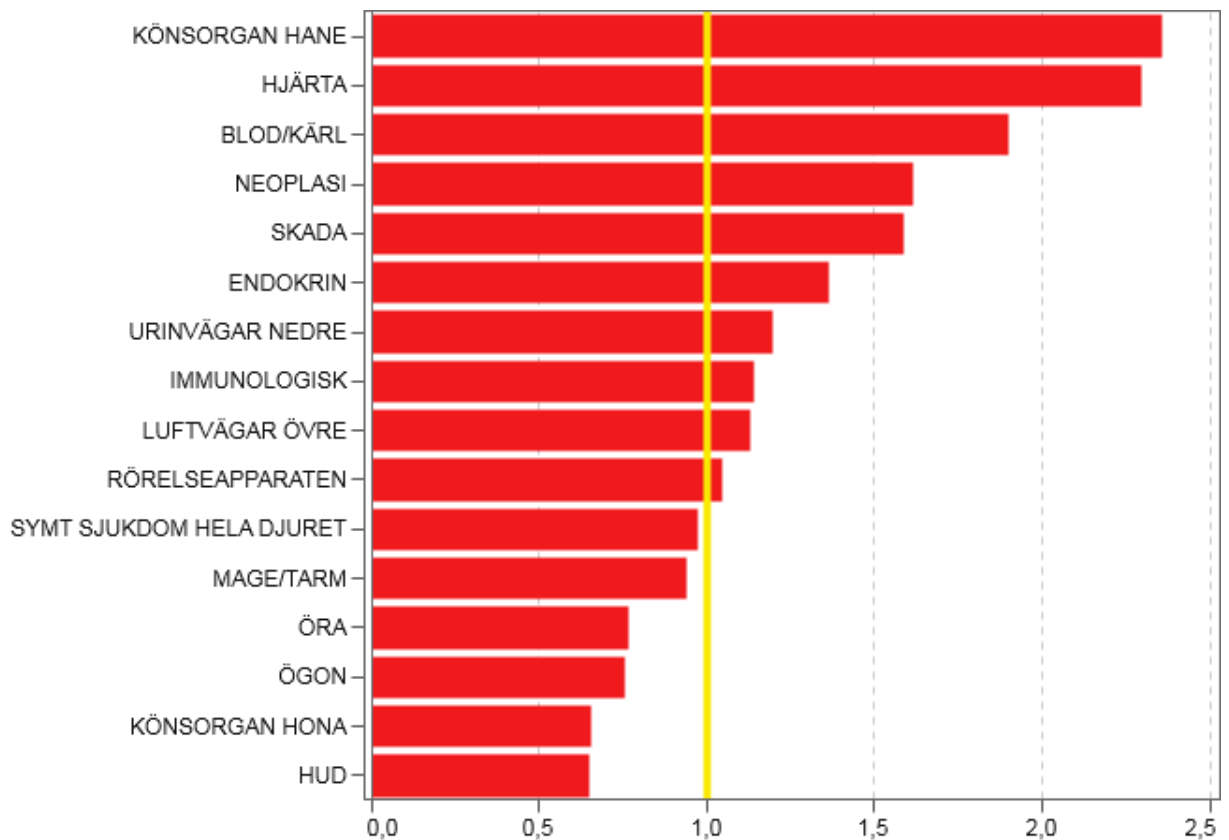
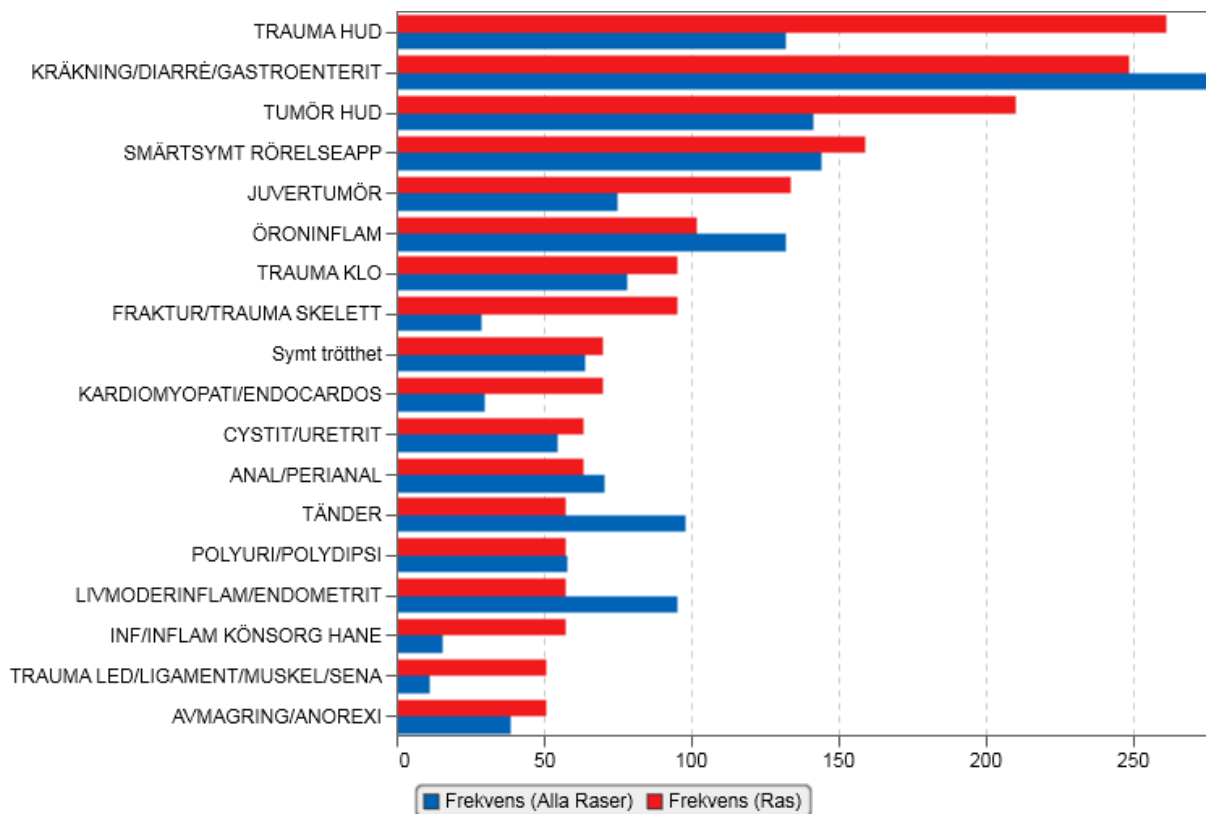

Diagram 4: Relativ risk Generella Orsaker (Nivå 3)

Tolkning: Den gula linjen är baslinjen för risken hos Alla Raser. Om den röda stapeln sträcker sig till höger om den gula linjen, har rasen en ökad risk jämfört med Alla Raser. Om den röda stapeln sträcker sig till "2" betyder det att risken i rasen är dubbelt så hög som förr Alla Raser.

Diagram 5: Morbiditet (per 10 000 ÅUR) för Specifika Orsaker (Nivå 1) – Saluki och Alla Raser 2011-2016

Förekomst av hälsoproblem, sjukdomar och/eller defekter A - Ö

Allergier och hudproblem

Allergier och överkänslighet förekommer på rasen. I Agrias statistik ligger saluki avseende Hud på minskad risk Alla raser. Foderallergier och reaktioner mot vissa ämnen är kända. Likaså att allergiska reaktioner förekommer mot bi/getingstick och mot vissa vacciner. Underliggande orsak för allergi och hudproblem kan vara ett dåligt immunförsvar. Allergier har en ärftlig komponent.

Autoimmuna sjukdomar

Vid Salukiringens Raskonferens 2003 påtalades att försäkringsstatistik visade på relativt hög förekomst av sjukdomar av autoimmun karaktär hos saluki, såsom trombocytopeni, autoimmun hemolytisk anemi (AIHA), Pure Red Cell Aplasia (PRCA), Exokrin Pancreasinsufficiens (EPI) och hypotyreos (nedsatt sköldkörtelfunktion) av autoimmun karaktär. De första fallen i rasen beskrevs i början på 1980-talet i Kanada och därefter har vi haft ett antal svenskuppfödda saluki som insjuknat och flera av dem

har avlidit i för tidig ålder av någon autoimmunrelaterad sjukdom. Tidigare historik om autoimmuna sjukdomar finns inte. Veterinära slutsatser har varit att autoimmuna sjukdomar har visst familjärt ursprung och tros ha en recessiv, polygen nedärvning. Den autoimmuna reaktionen sätts ofta igång av en "trigger", till exempel stress och annan miljöpåverkan, förgiftning, infektion eller andra sjukdomstillstånd där immunförsvaret är nedsatt och aktivt. En stark inavel påverkar också immunförsvaret negativt. Under de senaste 15 åren finns ett antal dokumenterade fall av trombocytopeni, PRCA, EPI och AIHA, men förekomsten av autoimmuna sjukdomar i rasen kan inte anses ha ökat med åren.

Bettfel

Enkäten 2008 visade att det förekommit bettfel i 7 kullar av inrapporterade 98 kullar registrerade 1996 - 2005. Salukin med sitt långsmala vinthundshuvud ska ändå ha starka käkar och saxbett. Något som kommer med en kort eller tunn underkäke kan ofta vara ett överbett. Det finns bekräftat att bettfel har familjär nedärvning dock är arvs gången oklar. Från Rasstandarden: Käkar/tänder: Käkarna och tänderna skall vara starka. Bettet skall vara ett perfekt, regelbundet och komplett saxbett.

Cystor på njurarna

2013 upptäckts (genom ultraljudsundersökning) cystor på njurarna på tre besläktade saluki. Dock uppvisade hundarna inga kliniska symptom. Sedan dess har ytterligare ultraljudsundersökning utförts på ett antal besläktade individer utan att man funnit fler fall. Om det finns fler fall i den svenska salukipopulationen vet man inte, då ingen allmän ultraljudsundersökning av njurar förekommer.

För att säkerställa diagnosen PKD (Polycystisk njursjukdom), cystor i en eller båda njurarna bör man obducera de drabbade hundarna. PKD har inte tidigare dokumenterats i rasen och arvs gången är inte utredd för saluki.

ED (armbågsdysplasi)

Officiella resultat i Avelsdata

Period 19900101 – 20150301

Diagnos ED ua 23 st

Period 20150302 – 20191231

Diagnos ED ua 7 st

Epilepsi

Några fall av epilepsi finns uppmärksammat i rasen från 1960-talet och framåt.

HD (höftledsdysplasi)

Ett fåtal hundar har röntgats. Ett par fall av dysplasi har påvisats i Sverige. För framtiden är det viktigt att uppfödarna är medvetna och på frivillig basis gör kontroller om anledning finns.

Officiella resultat i Avelsdata - HD

Period 2005-01-01 – 2014-12-31

Gamla avläsningssystemet: HD ua 6 st

HD grad A	58 st	HD grad B	13 st	HD grad C	5 st
-----------	-------	-----------	-------	-----------	------

Period 2015-01-01 – 2019-12-31

HD grad A	9 st	HD grad B	6 st	HD grad C	1 st
-----------	------	-----------	------	-----------	------

Hjärtfel

Hjärtfel förekommer i rasen men upplevs inte vara ett stort problem. Dock visar försäkringsbolaget Agrias senaste redovisning för 2011 - 2016 att ersättning för hjärtfel hos saluki är ungefär dubbelt så vanligt som hos medelhunden. Medfödda hjärtfel förekommer, men är ovanliga.

Äldre hundar får ibland förändringar på hjärtklaffarna med nedsatt funktion som följd.

En specifik hjärtsjukdom, som förekommer hos bl a saluki, är dilaterad cardiomyopati, vanligtvis förkortat som DCM. Den innebär en försvagning av hjärtmuskulaturens kontraktionskraft, så att mindre blod pumpas ut och hjärtat blir så småningom förstorat. Det har visat sig att det troligen finns en ärftlig komponent, när sjukdomen uppstår. Man har dock inte påvisat vilken eller vilka gener, som orsakar sjukdomen. Därför rekommenderar klubben att hundar, som ska gå i avel, undersöks med ultraljud före en parning. En ultraljudsundersökning kan påvisa DCM innan hunden får några symtom. Då man vet att DCM kan utvecklas relativt snabbt, bör undersökningen före parning inte vara äldre än 12 månader. Den misstänkta ärftligheten innebär att man inte bör avla på nära släktingar till en hund, som fått diagnosen DCM. DCM är ofta kombinerat med förmaksflimmer.

Vid ultraljudsundersökning av hjärtat mäter man ett flertal mått och ska då ta hänsyn till att ett normalt salukihjärta avviker något från medelhundens hjärta. Hänvisning till referensvärden för salukihjärtan finns på klubbens hemsida och i det speciella hjärtprotokollet.

Hypothyreoidism

Hypothyreoidism innebär nedsatt produktion av sköldkörtelhormon som oftast beror på förtvining av sköldkörtelvävnad eller autoimmun sjukdom som skapar inflammation i sköldkörteln. I mer sällsynta fall kan det bero på störning i hypofysen, oftast orsakad av tumör. Symtomen kan variera mycket mellan olika hundar, bl a ses hud- och pälsproblem, trötthet, viktökning och mag-tarmstörningar. Diagnos ställs med blodprov. Sjukdomen förekommer sparsamt i rasen och har ärftliga inslag.

Under 2018 har veterinär Ingunn Solberg genomfört provtagning av drygt 50 saluki, på slumpmässig basis och fått proverna analyserade vid SLU. Man har då mätt både Total

T4, Fritt T4, TSH och TgAA., vilket innebär att man får en god bild hur hormonproduktionen fungerar i kroppen och om det finns någon autoimmun misstanke. Vi har ännu inte fått ta del av resultatet av projektet.

Kryptorchism – enkel- och dubbelsidig

Defekter i testiklarnas nedvandring till pungen leder till att den ena eller båda testiklarna är belägna i ljumsken eller bukhålan. Saluki i Sverige har en mycket låg andel kryptorchism generellt. Hälsoenkät 1993 visade på 1,5% kryptorchida och 2003 års hälsoenkät 2,1%. 2008 års enkät visade på att kryptorchism förekommit i 15 av inrapporterade 98 kullar under 1996-2005 (totalt registrerade under åren var 168).

Mag- och tarmproblem

Försäkringsstatistik visar på att detta förekommer, men inte kan påvisas vara i någon större omfattning. Bakom rubriken kan orsaken vara rena förgiftningar, enklare tarmrubbing p g a olämplig föda, infektioner, allergier e t c. Uppfödare bör vara uppmärksamma på om besläktade hundar drabbas av kräkningar och/eller diarréer som är långvariga eller återkommande och som inte har en naturlig förklaring då allergier har en ärftlig komponent.

Navelbråck

Navelbråck innebär att naveln ej slutits helt efter födseln. Navelbråck förekommer i rasen och medfött navelbråck är en genetisk belastning. SKK:s policyuttalande (protokoll AK 3/2000) är att det generellt inte anses försvarbart att använda hund med medfött navelbråck till avel, då avkomman löper större risk att få denna defekt.

Neuronal Ceroid lipofuscinosis (NCL)

Neuronal Ceroid lipofuscinosis har påvisats hos tre valpar i en svensk kull på 90-talet, två kända fall i Australien, samt en valp i en norsk kull född 2014. Troligen har det förekommit fall som ej diagnostiserats tidigare. Sjukdomen finns också rapporterad från England 1982. Nedärvningen är autosomal och recessiv, vilket innebär att båda föräldrarna till en drabbad kull alltid är anlagsbärare. I samband med den norska salukins död startades vid Norska Veterinärhögskolan ett projekt för att identifiera genen för NCL. Man lyckades med detta och ett gentest lanserades 2018. Gentestet visar om hunden är homozygot bärare och riskerar att utveckla sjukdom, heterozygot bärare, då hunden inte kan bli sjuk men kan föra genen vidare, eller om hunden är genetiskt fri. Sedan testet kommit i bruk har ett antal saluki testats, men mycket få anlagsbärare har påvisats. Den stora fördelen med detta test är att om båda föräldrarna testats fria från genen är man säker på att avkomman också är fri.

Osteochondros

Osteochondros är en sjukdom som beror på fel i benbildningen. Hunden får ont och börjar halta och detta uppträder oftast vid 4-7 månaders ålder. Efter operation kan hunden leva ett aktivt liv och hos saluki påverkar detta inte hundens livslängd. Hos saluki drabbas ofta bogleden. Arvsgången är inte utredd. Osteochondros kan inte påvisas vara ett problem inom rasen. Några få fall finns kända under 1980-2000-talet.

Mellan 2012-2013 har fall konstaterats av osteochondros, där det påvisats i bogleden och ett fall i knäleden. Hundarna opererades och lever efter det ett helt normalt hundliv.

Plötslig oväntad död hos saluki

Det är mycket viktigt att alla hundar som dör utan synbar orsak obduceras. Om vi inte hittar något på hundar med plötslig död och negativ sektion, efter ingående undersökning av hjärtat och uteslutande av andra diagnoser, brukar man anta att det sannolikt rör sig om en dödlig rytmrubbning som ej gått att påvisa med de metoder SVA har att tillgå. Detta är inte ärftligt utifrån vad man vet idag.

Prostatit hos hanhund

Prostatit (Inflammationer/infektioner i prostata) är en vanlig sjukdom på äldre hanhundar. Den ger symtom som feber, smärta, trötthet, infertilitet, ovilja att para och ibland symtom från urinvägarna. Agrias försäkringsstatistik (åren 2011-2016) visar på en mycket hög förekomst av prostataproblem i jämförelse med andra raser. Det har förekommit enstaka fall på yngre hanhundar vilket kan vara ett observandum att bevaka framöver.

Tandförlust

Tandförluster (avser både avsaknad av tänder och för många tänder) förekom i 6 kullar av de 98 i den enkäten som genomfördes 2008. Det finns bekräftat att tandförlust har familjär nedärvning dock är arvs gången oklar.

Tumörsjukdomar

Totalt sett den vanligast förekommande ersättningsorsaken på rasen hos försäkringsbolagen. Det rör sig då om flera olika slags tumörer, allt ifrån juvertumörer till skelettcancer och godartade knölar. Vi vet för lite om de olika cancerformerna och vad som kan vara miljöpåverkan. Saluki lever länge och tumörer är en vanlig åkomma på äldre hundar. Det är bra om uppfödarna kan notera vilka olika typer de stöter på så att vi kan bli uppmärksamma på om någon eller några typer är/blir vanligare förekommande än andra. Här bör man också uppmärksamma hur ofta tumörer förekommer hos unga hundar. I USA har man uppmärksammat att flera saluki har dött av "Canine hemangiosarcoma" (HSA) vilket är en obotlig tumör som finns i blodkärlen och forskning pågår.

Förekomst av reproduktionsproblem

Inga reproduktionsproblem föreligger. 2008 års enkät visade på naturlig parning i 96 % av de inrapporterade kullarna. Dåligt omhändertagande har bara rapporterats i 2 kullar av 98 i 2008 års enkät som avsåg 1996 - 2005 registrerade kullar.

Mål

Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål

Rasen ska fortsatt vara hälsosam och sund samt uppnå en så hög ålder som möjligt.

Uppfödarna ska värna om att rasen bibehåller en god reproduktionsförmåga (naturlig parning, god förmåga till dräktighet, lätt dräktighetsperiod och valpning samt gott omhändertagande av avkomma).

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

Uppfödarna ska hålla sig informerade och endast avla på friska hundar.

Vid misstanke om sjukdom/defekt kontrollera genom undersökning hos veterinär, exempelvis hjärtultraljud som inte får vara äldre än 12 månader vid parning.

Rasklubben ska löpande hålla sig informerad och informera medlemmarna i klubbens tidning om det aktuella hälsoläget och om förekommande statistik och artiklar.

Rasklubben ska verka för ökad information och öppenhet om hälsoläget och Salukibladet är ett utmärkt forum för detta.

Ständigt prioriterad och pågående i vår ras är vår enkät över dödsorsak där det innebär att vi får svar på frågan "Hur gammal blir en saluki?" och vad avlider en saluki av; olycksfall, sjukdom, åldersrelaterad orsak till exempel. Det är alltså mycket viktigt att uppfödare och hundägare bidrar med information om dödsorsaker. Detta blir en konstant bevakning av hälsa hos vår ras så att om en orsak ökar oroväckande ska RAS och hälsa ta kontakt med specialister såsom veterinärer, forskare, genetiker vilket presenteras på en Raskonferens alternativt i rastidningen Salukibladet.

Mentalitet och bruksegenskaper

Allmänt

Rasen är beskriven i historien och i vår rasstandard som hetsjakthund och har varit en högt värderad jakthund i hela Mellersta Östern. Ursprungligen hade varje nomadstam den typ av saluki som lämpade sig bäst för jakt på just det slags villebråd som förekom inom det aktuella området. Den beskrivs som trogen sin familj med ett värdigt, självständigt och ibland något reserverat sätt vilket oftast visas mot främlingar.

Standardtext:

Saluki kan vara reserverad mot främlingar, men skall inte vara nervös eller aggressiv. Den är värdig, intelligent och självständig.

Kommentar:

Salukin är värdig, men inte arrogant. Gentemot obekanta kan den visserligen förefalla fjär och högdragen, eller helt enkelt inte intresserad av kontakt. Den moderna västerländska salukin är dock ofta öppen och vänlig och "artig" även mot främmande människor. Den unga hunden kan rentutav vara "flamsig" och sprallig alternativt orutinerat osäker i kontakten med främmande människor, t ex utställningsdomare. Värdigheten tilltar – oftast - med åldern...

Det är mycket viktigt att även domaren vid hanteringen av salukin i utställningsringen är vänlig och värdig, respektfull men varken för försiktig eller - än mindre - burdus. Salukin är mer distanserad än afghanen men inte fullt så misstänksamt undrande som sloughi och än mer azawakh kan vara.

Det är mycket viktigt att respektera salukins bakgrund som "funktionell jakthund". Ute i naturen är den intelligent, uppmärksam, explosiv, med oerhört snabb reaktionsförmåga. Den är snabb, kraftfull och smidig på samma gång och "vänder på en femöring". Salukin använder alla sina sinnen, är anmärkningsvärt robust och tålig, och sätter sällan en tass fel oavsett typ av terräng eller väderlek. Den tar visserligen oftast upp jakten (leken) med hjälp av synen, men har dock även övriga sinnen fullt utvecklade, såsom hörseln, känseln, balansen och luktsinnet. Salukin är självständig i sitt jaktbeteende och spanar in och söker upp (det rörliga) bytet med hjälp av i första hand synen. Salukin förföljer och nedlägger bytet självständigt, ofta (som det var i ursprungsområdena och fortfarande är där jakt med saluki är tillåtet) i instinktivt medfött och utvecklat samarbete med andra salukis och t ex jaktfalkar. Salukin är nyfiken och söker självständigt nya vägar att få och nå det som den vill. Salukin är dock inte ointresserad av att lära sig (dresseras) och är inte överdrivet envis. Den lär sig ofta fort, men tröttnar också fort på ensidiga lydnamdsmoment.

Observera att i Sverige får salukin enligt lag inte jaga levande bytesdjur. Lure coursing är rasens bruksprov.

Nulägesbeskrivning

Ev. jaktprov, bruksprov, mentaltest, mentalbeskrivningar, enkätsvar

Idag är rasen mest en sällskapshund med en stark instinkt för att jaga. Lure coursing både som träning och provform är rasens bruks-/jaktprov. Salukis med lure coursingmeriter kan alltså tävla i bruks-/jaktklass på utställning. I Sverige är lure coursing (ansvarig för verksamheten är SvVK) en etablerad provform med både nationella och internationella prov med utdelande av championat. FCI bekräftar vunna CACIL, på internationella lure coursingprov respektive kapplöpning (dock ej på svenska kapplöpningar där dessa tävlingar inte ligger under SKK/FCI). Titeln som kan erövas och bekräftas av FCI är C.I.C. (förkortning av franska Chien International Courses). På flertalet kapplöpningsbanor (ansvarig för verksamheten här är SHCF; Svenska Hundkapplöpningens Centralförbund) kan salukis träna och delta på inofficiella tävlingar för saluki. SM i kapplöpning (svenskt mästerskap) arrangeras varje år, men kan inte alltid genomföras för saluki p g a av för få aktiva med licens.

Ett flertal antal salukis har också erövat svenskt viltspårschampionat och flera är godkända eftersökshundar.

Några få hundar har genomgått MH, totalt 26 individer (varav 1 avbröt) sedan 1997 och sedan BPH startades har 35 individer genomfört BPH (fram till 2020-02-01).

Mentalitet och bruksegenskaper i förhållande till rasstandard

Generellt är dagens salukis tillgängliga med värdighet. Det är ett stort procentuellt antal av alla registrerade salukis i Sverige som ställs ut någon gång och det är ytterst få som ges ett nedsättande pris på grund av mentalitet.

Mål

Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål

Vi ska fortsätta att föda upp mentalt stabila hundar som klarar sig bra i dagens samhälle. Vi ska inte acceptera överdrivet skygga, nervösa eller aggressiva hundar. Det måste dock finnas en viss acceptans/förståelse för den reserverade sidan hos rasen, så vi inte tappar det rastypiska temperamentet beskrivet i rasstandard. Det kan inte nog betonas att salukin inte är någon "hundgårdshund" och för att utvecklas till en harmonisk hund är det viktigt att den föds upp i "familjemiljö" med goda socialiseringsmöjligheter.

Öka antalet hundar som deltar i exteriörbedömning och lure coursing/kapplöpning.

Öka antalet hundar som genomför ett BPH under perioden 2021-2025 till 60 starter (jämfört med 30 starter under perioden 2011-2020).

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

Det är uppfödarnas ansvar att endast avla på stabila hundar med rastypiskt temperament.

Det är också viktigt att uppfödare informerar blivande salukiägare om rasens mentalitet. Och att den säljs till ägare som förstår att den inte bara är vacker utan en större hund som kräver både utrymme, stimulans och motion.

Klubben och uppfödarna ska verka för att bevara våra hundars ursprungliga egenskaper genom att stimulera till deltagande i båda aktiviteterna; exteriörbedömning och lure coursing/kapplöpning.

Klubben ska uppmana fler att delta i BPH. Analys av MH och BPH ska ske när tillräckligt många individer genomfört testet (för MH gäller minst 40 och för BPH krävs 200 individer). Detta är ett ämne för de närmaste 5 åren för hur man kan visa på att klubben lägger vikt på mentalitetsfrågor.

Klubben ska också medverka till ökat intresse hos våra utställningsdomare för att bevara salukins ursprungsfunktion genom ökad förståelse för rasens ursprungliga funktion. Salukiringen har genom att år 2007 införa ett pris Årets Saluki kombinerat (där man utser den saluki som tillsammans placerat sig högst på båda listorna; utställning respektive lure coursing) lyft fram vikten för uppfödarna att sträva mot en båda vacker och funktionell hund.

Från och med år 2014 finns ett pris Årets kombinerat i respektive kön för att om möjlighet stimulera till än mer deltagande i båda aktiviteterna.

FCI har även medverkat till vår strategi genom att fr.o.m. juli 2012 införa titeln C.I.B.P. (Beauty and Performance), en kombinationstitel där man räknar in erövrade meriter från internationella utställningar (CACIB/RESERV-CACIB) och lure coursingprov respektive kapplöpningar (CACIL/RESERV-CACIL).

Strategin för de nästkommande åren är att rikta en webb-enkät till alla salukiägare, liknande den som gjordes inför Världskonferensen för saluki 2008 i Finland av Karin Hedberg. Med syfte att ta reda på hur ägarna upplever sin hund i vardagen och hur den interagerar med omvärlden. Tanken är att få fram en jämförelse mellan dessa två studier för att få en vägledning om salukins temperament har förändrats i någon riktning.

Exteriör

Saluki är en ras med två skilda hårlag - långhår och släthår. Här bör observeras att den enda skillnaden mellan dessa hårlagsvarianter är hårlaget. Båda varianterna förekommer i olika typer och i alla de färger och färgkombinationer som finns inom rasen. Typ och storlek får variera, men könsprägel skall alltid vara tydlig. Väsentligt är att en saluki aldrig får vara för grov, tung och klumpig, men heller inte för tunn, spetig och överelegant.

En utförlig beskrivning av salukins exteriöra egenskaper finns på https://www.saluki.se/images/downloads/raskonferens/saluki_raskompendium_2012.pdf

Exteriöra överdrifter

Det finns anledning att under de närmaste åren bevaka överdrifter i all dess form.

Väsentligt är att en saluki aldrig får vara för grov, tung och klumpig, men heller inte för tunn, spetig och överelegant. Vi ser en särskild observation för sluttande överlinjer, raka fronter, överdrivna bakbensvinklar som skapar en obalanserad hund, små tassar och små runda ögon som då saknar den för salukin typiska milt kloka men vakna uttryck med fjärrskådande blick karakteristisk för rasen. Vidare otillräckliga rörelser som inte uppvisar ett effektivt, lätt, fritt, energibesparande och mjukt travsteg, och har inte (ska inte ha) ett överdrivet rörelseschema.

Standardtext:

Fel: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Nota bene: Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Kommentar:

Det finns således inga särskilt utpekade diskvalificerande fel nämnda i rasstandard. Inte heller färgen "brindle" står som diskvalificerande fel, varken i FCI eller den brittiska rasstandard. Det är därmed att anse som ännu ett fel som ska vägas mot hundens förtjänster och bedömas enligt domarens fria skön.

SRD

Saluki är inte upptagen bland raserna i SRD då man inte funnit anledning att notera några typöverdrifter som hotar rasens sundhet och hälsa – detta framhåller rasens

normala och ”ändamålsenlig” normalhundkonstruktion. Rasen har heller inte några karaktäristika som inviterar till ”presentationsöverdrifter”.

Mål

Beskrivning av kortsiktiga och långsiktiga mål

Svenska saluki har länge ansetts vara ”världsbäst” av alla de domare som kommit till våra rasspecialer och dömt. Och målet ska vara att behålla den höga kvalitén. En övervägande del av hundarna på en utställning idag erhåller excellent och CK. Man ska även fortsättningsvis i utställningsringen och på lure coursingfältet kunna se de olika typer av saluki, som finns beskriven i den historiska litteraturen.

Strategier

Prioriteringar och strategier för att nå målen

För att uppnå målen under de närmaste åren ska det erbjudas en mix av kunniga rasspecialister och kontra andra domare för bedömning av exteriör. Vi bör arbeta för att identifiera domare som har erfarenhet av både coursing/lure coursing och är exteriördomare.

För de närmaste åren är det viktigt att utbilda nya ägare, domare och framtida uppfödare i rasens historik och ursprungliga ändamål som atletisk vinthundstyp för jakt genom att inbjuda till Raskonferenser och publicera material i rastidningen Salukibladet.

Rasklubbens strategi vid domarinbjudan till klubbens rasspecialer bör spegla en variation av raskunniga personer från hela världen för att undvika att det i utställningsringen endast premieras en viss typ av hund. Klubben har här också en uppgift att skapa samarbete och kontaktvägar till specialklubb och SKK:s länsklubbar för att kunna föreslå och påverka för ett varierat domarutbud även här.

Den enskilda uppfödaren bör ha god kännedom om rasstandarden och arbeta för att i möjligaste mån undvika de exteriöra överdrifter som beskrivs ovan.

Plan för fortsatt arbete i klubben

RAS & hälsa kommer att arbeta med att informera om och förankra de rasspecifika avelsstrategierna hos uppfödare och övriga medlemmar genom hemsidan, Salukibladet och på Raskonferenser som genomförs vart 3:e år.

Att fortlöpande följa hälsostatus och särskilt beakta förekomsten av tumörsjukdomar hos unga hundar (under 5 år) och autoimmuna sjukdomar.

Uppföljning av RAS ska göras varje år och presenteras för styrelsen/årsmötet och i medlemstidningen Salukibladet.

Revidering av RAS ska göras vart femte år och då påbörjas igen år 2024 för ny fastställd utvärdering år 2025.

Förankring

Utvärderingen av detta RAS är förankrat i de olika RAS-möten som genomfördes i Sverige där 49 medlemmar (klubben har totalt ca 350 svenska huvudmedlemmar) fanns på plats från norr till söder i januari år 2020.

Källhänvisningar

- Svenska Vinthundklubben SALUKI Rasstandard med kommentarer. Sammanställt av Karin Hedberg, inför Svenska Vinthundklubbens domarkonferens oktober 2012.
- Avelsanalys av Per-Erik Sundgren (1993-2003)
- SKK:s Avelsdata
- Salukiringens RAS-enkät 2008, av SvSRs uppfödarkommité (publicerad i Salukibladet nr 1-2008)
- Försäkringsstatistik Agria Breed Profile
- Hur gammal blir vår saluki? - Salukiringens pågående hälsoenkät, ansvarig Leg Vet Emma Andersson och leg vet Mikael Nordström
- Plötslig förmodad hjärtdöd hos hund. Text av Leg Vet. Björn Åblad (artikeln publicerad i Salukibladet Nr 2-3 2014).